

EMPERYALİZME, FAŞİZME, TEKELCİLİĞE VE ŞOVENİZME KARŞI

TEK CEPHE

sayı:10

1mark

DİB- AK YAVIN ORGANİDİR

10 NİSAN'DA AVRUPA PARLAMENTOSU
2 AYLIK BİR SÜRE TANIMIŞTI

**İşte 4 ayda
azgınlaşan
devlet terörü!**

Türkiye ve dünya demokratik güçlerinin Evren Cuntası'nın hukuku, temel insan hak ve özgürlüklerini ayaklar altına alan uygulamaları konusunda yaptığı uyarılar üzerine Avrupa sendikaları, insan hakları örgütleri, parlamentoları, Mart 1981'den itibaren Türkiye'deki rejimi mahkum etmeye başlamışlardır.

Bunlardan Avrupa Konseyi Parlamento Asamblesi, "Türkiye'de demokratik düzene geçilmedikçe", bu ülkenin örgütün parlamenter organlarında temsil edilmesini kararını vermişti.

Avrupa Ekonomik Topluluğu'nun parlamenter kurulu olan Avrupa Parlamentosu ise, 10 Nisan'da şu kararı almıştı:

"Askeri yetkililerin Avrupa ülkelerine ve AET kuruluşlarına Türkiye'de demokrasiye dönüş konusunda verdiği güvenceler açısından hiçbir adım atılmamıştır;

"Siyasal tedhiş konusunda askeri rejimin açıkladığı hedeflere karşın, tedhiş bu kez bizzat rejimin kendisi tarafından sürdürülmektedir;

"Demokrasi uygulamasına iki aylık süre içinde dönülmediği takdirde, AET ile Türkiye arasındaki ilişkilerin dondurulacağı Türk askeri rejimine bildirilmektedir..."

Bu kararın alınmasının üzerinden değil iki ay, tam dört ay geçmiştir. Ama demokrasiye geçiş yolunda hiçbir gelişme yoktur. Cunta şefi Evren'in "Kurucu Meclis'in kurulması"na ilişkin açıklamaları, Avrupa Parlamentosu'nun Temmuz başında yaptığı toplantıda ele alınmış, ancak tatmin edici olmaktan uzak bulunmuştur.

Bununla beraber, Ortadoğu'daki stratejik ve ekonomik hesaplarını kollayan Avrupa hükümetleri, parlamentonun tavsiye kararını, üzerinden dört aydan fazla zaman geçtiği halde dikkate almamaktadır.

12 Eylül'ün yıldönümünde Cunta'nın maskesini bir daha düşürmek üzere, dört aylık devlet terörünün tırmanışını iç sayfalarımızda belgeliyoruz.

NÖTRON BOMBASI VE FÜZELERE HAYIR!

ABD'nin militarist politikası, Reagan'ın 9 Ağustos günü "Nötron Bombası"nın imaline başlama kararını açıklamasıyla yeniden tımanışa geçmiştir. Militarist çevreler tarafından, insanları öldürüp yapıları tahrip etmediği için "temiz bomba" diye reklamı yapılan Nötron Bombası'nı imal etme kararına, dünya barış güçleri şiddetli tepki göstermiştir. Türkiye Cuntası ise, her zaman olduğu gibi, efendisi ABD'nin bu kararına karşı çıkmamıştır. Ağır baskı koşullarında olsa, ABD'nin insanlık düşmanı bu kararına karşı dünya barış güçleriyle birlikte direnmek, nerede olursa olsun nötron bombasına ve füzelere karşı düzenlenecek protesto gösterilerine katılmak Türkiye'deki demokratlar ve barışseverler için önde gelen görevlerden biridir.

TÜRKİYE'DE ASAYİŞİ SAĞLAMA VE "VATANDASI HUZURA KAVUŞTURMA" GEREKÇESİ ALTINDA OLKENİN TOM İLERİCİ, DEMOKRAT VE YURTSEVER UNSURLARINA KARŞI SÖREK AVI UYGULAYAN FAŞİST EVREN CUNTASI, BU İSTE MESAFE ALIR ALMAZ GÖZLERİNİ YURT DIŞINA DİKMİŞ VE KANLI ELLERİNİ ORAYA DA UZATMANIN HAZIRLIKLARINA GİRİŞMİŞTİR. BUNUN İÇİN DE, GÖÇMEN İŞÇİLERİN YAZ TATILI İÇİN KİTLE HALİNDE TÜRKİYE'YE GİTTİKLERİ DÖNEM SEÇİLMİŞTİR. BİZZAT EVREN, 25 TEMMUZ'DA ERZURUM'DA YAPTIĞI KONUSMADA, YURT ÖZLEMİNİ GİDEREBİLMEK İÇİN E-5'TEN VE KAPIKULE'DEN BİNBİR EZİYET İÇİNDE GECİP GELEN GÖÇMEN İŞÇİLERİ KISKIRTMAYA KALKIŞMIŞTIR.

Kukla başbakan Bülent Uslu ise, 16 Ağustos'ta yaptığı basın toplantısında, göçmen işçilere hitabederek "Bir süredir Avrupa'da maalesses kendilerine Türk demeyi dahi zait göreceğimiz bazı kişiler Türkiye aleyhinde bir şeyler yapmaya çalışıyorlar. Düşmanımız yapmaz bunların yaptıklarını... Bizim akl-ı selim sahibi, vatanını, milletini seven, vatanına milletine sadık olan yurt dışındaki işçilerimiz, bu durumları, Türkiye'de gördüklerini, gittikleri yerlerde anlatıyorlar, onlar da yavaş yavaş yola gelirler," demiştir.

Cunta'nın telaşı, Türkiye'deki gerçeklerin, Türkiye'deki zulmün ve hayatı cehennem haline getiren ekonomik uygulamaların göçmen işçiler tarafından da görülmesi, gerçeklerin onlar tarafından da dünya kamuoyuna duyurulmasıdır. Evet sokaklarda eskisi kadar insan ölmektedir, ama (Devamı 2. sayfada)

İŞTE BELGESİ!

ANKET
(İŞKİLEŞTİRİLMİŞ VE İZLENİMLİ)

Geliştirilme Oranı	1
İçerik	1
Medeni Halkın	1
Genel Sayısı	1
Envanter Adı	1

1. Bulduğumuz yerde TÜRKİYE'ye yönelik aleyhine faaliyet gösteren kurumlar ve kişiler var mıdır? Bilgi vermesini isten ve adreslerini yazınız?
2. TÜRKİYE'ye yönelik yasadışı ve baskıcı faaliyetler için faaliyetleri organize eden veya bu faaliyetlerde çalışan «İkinci vatanlılar» var mıdır? Bilgi vermesini isten ve adreslerini yazınız?
3. TÜRKİYE'den göçtüren veya «Yabancı» ülkelerden seçilen öğrencilerden, çevrelerinden yabancı öğrencileri göçtürüyorlar mıdır? Nereye isten ve adreslerini yazınız?
4. Bulduğumuz bölgede TÜRK Vatanında «Larık Radyo» ve «TV» de redaksiyon yapan ve TÜRKİYE aleyhine kompolarında bulunan kişiler var mıdır. Varsa isten ve adreslerini yazınız?
5. Bulduğumuz bölgede son 6 ay içinde TÜRKİYE aleyhinde yapılan ve basına tertemiz olmayan olaylar var mıdır?
6. Turt dışından, TÜRKİYE aleyhinde yürütülen faaliyetlerin önlenmesi için önlemlerini aldılar mıdır?
7. Turt dışından TÜRKİYE'ye katli şüpheli yabancıları ne gibi yardım yapılmasına düşündürdüler?
8. Şüpheli göçmenlerin isten ve adreslerini yazınız.
9. TÜRKİYE'ye sığınmış göçmenlerin «Yabancı» ve «İkinci» vatanları var mıdır?
10. TÜRKİYE'deki yasadışı faaliyetlerin «Yabancı» ve «İkinci» vatanları arasında nasıl desteklenildiğini açıklar mısınız?
11. İşlem gerektiren ilave bilgileri yazınız.

GERÇEKLERİ GÖRME ZAMANI!

ÖNÖMÖZDEKİ günlerde Evren Cuntası kanlı diktasının birinci yılını dolduracak. Başta Cunta generalleri olmak üzere, MGK'nın ihtisas komisyonları, kukla hükümetin bakanları, Cunta'ya hizmet sunan yüksek bürokratlar, ve daha da önemli "kraldan çok kralcı" Bâbüli basını, NATO ve IMF darbesinin birinci yılında dünya kamuoyuna toz pembe bir tablo sunabilmek ve cunta yönetiminin "demokrasiye gönül vermişliği"ne demokrasi güçlerini inandırabilmek için tüm kamusal ve özel olanakları seferber etmiş bulunuyorlar...

Böyle bir kampanyanın kendilerince zorunlu nedenleri de var... Yaz tatili nedeniyle "buzdolabına konan" Türkiye sorunu, Eylül'den itibaren tekrar bütün Avrupa kuruluşlarının gündemine giriyor. Türkiye'nin Avrupa Konseyi'nden tamamen çıkartılması, Avrupa Topululuğu ile ilişkilerin askıya alınması gibi baskı unsurları Demokles'in kılıcı gibi Cunta'nın başucunda sallanıyor.

Türkiye'nin Ortadoğu'da NATO açısından stratejik, Avrupa Topululuğu açısından ekonomik önemi, kuşkusuz, tüm değerlendirmelerde belirleyici faktörlerden biri olacak... Ama bu tek faktör de değil! Dünya demokrasi ve barış güçlerinin etkinliğini göz önünde tutmak gerekir...

İste, ICFTU'nun Türk-İs'in üyeliğini askıya alma kararı... Soğuk Savaş döneminde emperyalizmin sendikal plandaki ideolojik saldırı silahlarından biri olarak kurulmuş bulunan bu uluslararası sendikal merkez dahi, tabanındaki sendikaların baskısı karşısında, faşist cunta'ya bakan veren Türk-İs hakkında böyle bir karar almak zorunda kalmıştır.

SÖZÜMÖNA "Kurucu Meclis'in kurulmasına ilişkin yasanın çıkışı ile DISK'in 52 yöneticisi hakkında idam talep edileceğinin açıklanmasını aynı zamana getirmek, Cunta'nın uzun zamandan beri özenip bezenerek hazırladığı bu koz'un değerini bir anda sıfıra indirmiştir.

Yine TEK CEPHE'nin geçen sayısında ve bu sayısında ayrıntılı olarak açıklandığı gibi, Avrupa Parlamentosu'nun "demokrasiye geçiş" konusunda iki aylık süre tanıyan kararının üzerinden dört ay geçtiği halde, devlet terörü her planda ısrarlanmaktadır. Tüm politik ve demokratik örgütlerden kitlesel tutuklamalar sürmekte, gazeteler kapatılmakta, aydınlar tutuklanmaktadır.

Cunta, bir yandan "demokrasiye geçiş" gösterileri yaparken bir yandan da devlet terörünü yoğunlaştırmakla rüzgar ekmetedir, fırtına biçecektir.

TÖM bu gerçekler, cunta rejiminin uluslararası arena'da bugüne kadar yararlanabildiği "hoşgörü"nü giderek azalmasına, hatta tamamen yokolmasına yolacaktır. Bu süreci hızlandırmak, kuşkusuz ki, en başta Türkiye demokrasi güçlerinin, dünya kamuoyunu ülkedeki gerçeklerden somut verileri haberdar etmesine, her vesileyle Cunta'nın maskesini düşürmesine bağlıdır.

12 Eylül terörünün birinci yılı kapanırken, artık "Cunta içindeki kimi gerçekçi çizgi"lerden bahsetmek olanağı da kalmamıştır. Mücadele artık Cunta'nın belli kanatlarına karşı mücadeleye değil, topyekun Cunta rejimine karşı mücadeledir, onu Türkiye'nin başına musallat ederek Türkiye'de faşizmi kurulumlaştırma operasyonuna girişen NATO'lu, IMF'li emperyalizme ve onun işbirlikçisi tekelci sermayeye karşı mücadeledir.

Bu mücadelenin temel alanı ise Türkiye topraklarıdır. Asıl olan odur. Yurt dışında yürütülecek mücadele yardımcıdır. Belirleyici olan Türkiye'de oluşturulacak anti-emperyalist, anti-faşist, anti-sovenist ve anti-tekelci tek cephe. Bu cephe, sadece birbirine politik bakımdan yakın olan belli örgütler arasında değil, kitlesel gücü olan tüm anti-faşist örgüt, grup ve kadroları içerecek şekilde, tek bir anti-faşist dahi dışlanmaksızın oluşturulmak zorundadır.

TESLİM etmek gerekir ki, geçen bir yıllık dönemde tüm demokrasi güçleri ağır darbeler yemişlerdir. Yeraltına en başarılı biçimde indikleri, tek fire vermedikleri iddiasında olan örgütler dahi, arka arkaya büyük kayıplara uğramaktadır. Bu kayıpların objektif nedenleri açıktır, ama subjektif nedenlerini, herhalde örgütlerin ayakta kalan kadroları gerçekçi bir biçimde değerlendirecektir.

Evet, Türkiye'de faşizm kurulumlaşmaktadır. Türkiye'de siyasi, ekonomik, sosyal yapılar baştan başa değiştirilmektedir. Anti-faşist kadrolar da, verdikleri tüm kayıplara rağmen, darbenin birinci yılında, her türlü abartmadan sakınarak güçlerinin sağlıklı değerlendirilmesini yapmalı; kendi dışındakilere üstünlük taslamadan, kendinde olağanüstü misyonlar vehmetmeden, eşitlik, karşılıklı saygı temeli üzerinde ilkeli bir biçimde en geniş anti-faşist birliğin, cephenin oluşturulmasına özveriyle katılmalıdırlar.

Kapıkule'deki İhbar Bürosu

FAŞİST CUNTA'NIN KANLI ELLERİ YURT DIŞINA UZANIYOR!

(BAŞI 1. SAVFADA)

milyonlarca insan ölmekten beter bir sürünmeye mahkum edilmiştir. Sokaklarda insanları artık "devlet kuvvetleri" kurşunlamakta, cellatlar arka arkaya can almaktadır. Göçmen işçiler bu gerçekleri de elbet gittikleri her yerde dile getireceklerdir.

Cunta'nın bunu önlemek için uygulamaya koyduğu vatan dışağıltan çıkarma zorbalığı sonuç vermediği gibi, geri tepmiş, uluslararası forumlarda ayağına dolaştırmıştır.

Şimdi daha hinoçluhünce yöntemler tezgahlanmaktadır.

Yurt dışındaki devrimciler, demokratlar, yurtseverler, her olanağa başvurularak fişlenmeye çalışılmaktadır.

Bunun için de ulusal ve dinsel duyguları istismar edilerek beyni yıkanabilen göçmen işçiler ve gençlerden yararlanmaya çalışılmaktadır.

Kapıkule Gümrük girişinde, bu sayfada resmini göreceğiniz bir Sıkıyönetim İhbar Bürosu kurulmuştur. Sınırdan geçen göçmen işçiler, burada jurnalcılığa davet edilmektedir.

Bir başka yöntem, birinci sayfada yayınladığımız belgede görüleceği gibi, bedelli askerlik yapmaya giden göçmen işçi ve gençlerin jurnal raporları düzenlenemeye zorlanmasıdır.

Darbeden kısa bir süre sonra "Türk işçileri içinde zararlı faaliyetleri tespit etmek üzere", Avrupa ülkelerine çeşitli kisveler altında çok sayıda MİT ajanı gönderilmiştir. Bunlar yurt dışında "beyni yıkanabilen" göçmen işçiler ve öğrenciler arasından muhbir ve "fedai"ler devşirmektedir.

Şefleri Türkiye'de göstermelik davalarda yargılanıyor olsa bile, Bozurt'ların terör çeteleri Avrupa'nın her köşesinde, devlet misyonlarının himayesinde emre hazır bekletilmektedir.

DEMOKRASİ İÇİN BİRLİK - AVRUPA KOMİTESİ YAYIN ORGANI
SAYI: 10 • Tem-Ağ. 1981 • 1 DM • 24 sayılık abone: 20 DM
• Yazı İşleri: DİB - BK - BP 1344 - 1000 Bruxelles - Belçika - Tel: (32-2) 230 34 72 • Abone ve Dağıtım: DİB - FAK - Oststrasse 135 - 4 Düsseldorf 1 - Federal Almanya - Tel: (49-211) 325 759 • Konto No: Tell 1 - Kreissparkasse - Düsseldorf 102 29 70 - BLZ 301 502 00

SİLAHLARIN GÖLGESİNDE SALLABAŞLAR MECLİSİ!

Avrupa Parlamentosu'nun Türkiye'de demokrasiye dönüş için iki aylık mehil vermesinin üzerinden üç ay geçtikten sonra Türkiye'deki rejim sorunu Avrupa Parlamentosu'nun 7 Temmuz tarihli toplantısında yeniden tartışıldı.

Evren Cuntası, "Kurucu Meclis'in kurulacağını" açıklamış ve bunu "demokrasiye dönüş" yolunda "ilk adım" olarak Avrupa başkentlerine müjdelemişti.

Ne var ki, gerek "Kurucu Meclis'in kuruluşu biçimi", gerekse Türkiye'nin siyasi güçlerini temsil eden politikacıların bu mecliste yer almayacağı gerçeği öğrenildikten sonra, Avrupa'da Evren'in müjdesi, umulan coşkuyla karşılanmadı.

Sosyalist Grup adına Felmlanmaer, gerek Avrupa Topululuğu Komisyonu Başkanı'na, gerekse Avrupa Topululuğu Bakanlar Konseyi Başkanı'na soruyordu:

"Evren'in eski parlamenterleri Kurucu Meclis'ten dışlayacağını açıklamasından sonra da AET-Türkiye arasındaki ortak üyelik anlaşmasını askıya almanın zamanı gelmemiş midir?"

Bu soru özgerisinin görüldüğü oturumlarda, Avrupa parlamenterleri, Cunta'nın bu tutumunu şiddetle eleştirdikleri gibi, Türkiye'deki insan haklarını ayaklar altına alan uygulamaları bir kez daha teşhir ettiler.

Bu arada İngiliz parlamenterleri Marshall gibi NATO'cu unsurlar, NATO'nun bölgedeki genel çıkarlarını gözeterek Türkiye'ye karşı zamansız bir çıkışı yapmaması görüşünü savundular. Marshall, meslektaşlarını "Türkiye'ye bir cüzzamlı muamelesi yapmamak gerekir" diye uyarıya kalkıştı.

Tutucu eğilimiyle tanıyan Avrupa Topulukları'nın yeni Komisyon Başkanı Thorn bile, anti-demokratik bir rejime böyle kavuk sallanmasına tahammül edemeyerek, şöyle haykırdı:

"Evet, Türkiye'nin özel durumu nedeniyle bir karar almadan önce en az üç kez düşünmek zorundayız. Kuşkusuz Türkiye'ye bir cüzzamlı muamelesi yapmamalıyız. Ama

Türk yöneticileri de demokrasi'ye cüzzam muamelesi yapmamalıdır!"

Kurulmakta olan "Kurucu Meclis", aslında Cunta'nın, "demokrasi"den ve demokratik güçlerden cüzzandan korkar gibi korktuğundan ifadesidir.

Çünkü, "demokrasiye geçiş"ün göstergesi diye kabul ettirilmeye çalışılan Kurucu Meclis, aslında bir "Sallabaşlar Meclisi" olacaktır.

Cunta'nın kabul ettiği kanuna göre, Kurucu Meclis 160 siviliden kurulmuş bir "Danışma Meclisi" ile Milli Güvenlik Konseyi adındaki Cunta'dan oluşacaktır. Ancak, gerek anayasanın son metninin tesbitinde, gerekse kanununun yapımında son ve kesin söz 5 generale aittir.

160 kişilik Danışma Meclisi'nin "danışman" olarak dahi bir değeri yoktur. 160 üyenin 120'si, valilerin gösterecekleri toplam 360 aday arasında MGK'ca seçilecektir. 40 üye ise, doğrudan doğruya MGK tarafından seçilecektir.

İlk adaylık için başvuran 11.125 kişi arasında, daha 12 Eylül'den önce diktacı bir anayasa projesi hazırlamış ve önceki ay da bunu Washington'a gönderilerek Amerikan Senatosu'na açıklamış bulunan Prof. Aydın Yalçın gibilerin bulunması, "Danışma Meclisi'nin nasıl bir meclis olacağını göstermektedir."

DİKTA YASALARI

Bu öyle bir meclis'tir ki, Senato karşılığı olan ve son söz sahibi bulunan 5 kişilik Milli Güvenlik Konseyi ile 160 kişilik Danışma Meclisi hiçbir zaman bir arada toplanıp çalışamayacaktır. 160 kişi görüşlerini onaylamak üzere 5 kişiye arzedecektir.

Yine bu öyle bir Meclis'tir ki, hükümet düşürme yetkisi de yoktur.

Meclis üyelerinden herhangi birinin yasa önerisinde bulunması mümkün değildir, ancak 10'u bir araya gelerek yasa önerilecektir.

En önemlisi de, 27 Mayıs döneminin Kurucu Meclisi'nin "hiçbir kuvvet tarafından dağıtılamayacağı"na dair güvencesi olduğu halde, şimdiki "Kurucu Meclis'in böyle bir güvencesi de yoktur. MGK'nın emirlerine kafa sallanmadığı takdirde Cunta Danışma Meclisi'ni dağıtabilecektir.

AVRUPA PARLAMENTOSU'NDA, TÜRKİYE'DEKİ REJİME "COZZAMLI MUAMELESİ" YAPILMAMASINI İSTEYEN SAĞCI PARLAMENTERLERE KOMİSYON BAŞKANI "TÜRKİYE YÖNETİCİLERİ DE DEMOKRASİ'YE COZZAM MUAMELESİ YAPMAMALIDIRLAR" CEVABINI VERDİ. KURULMAKTA OLAN DANIŞMA MECLİSİ, DAHA BAŞTAN AVRUPA KAMUUYUNDA İNANDIRICILIĞINI YITIRDI

Danışma Meclisi, yasama, yürütme ve hatta yargı erkini bir kişinin elinde toplayan bir başkanlık sisteminin, faşist dikta sisteminin anayasasını hazırlayacaktır.

Esasen anayasada nele- rin yerılması gerektiği bu güne kadar Cunta tarafından kabul edilmiş ve "anayasaya aykırılığı hiçbir zaman ileri sürülemez" olan yasalarla belirlenmiştir.

3 Ağustos 1981 tarihine kadar Milli Güvenlik Konseyi 204 yasa kabul etmiş bulunuyor.

Bunlar genellikle, demokratik hak ve özgürlükleri sınırlandıran ve hatta tamamen yokeden, ekonomik alanda Türkiye'nin tüm yeraltı ve yerüstü kaynakları-

na, insan gücünü yabancı sermayeye ve özel sektöre peşkeş çeken kanunlardır.

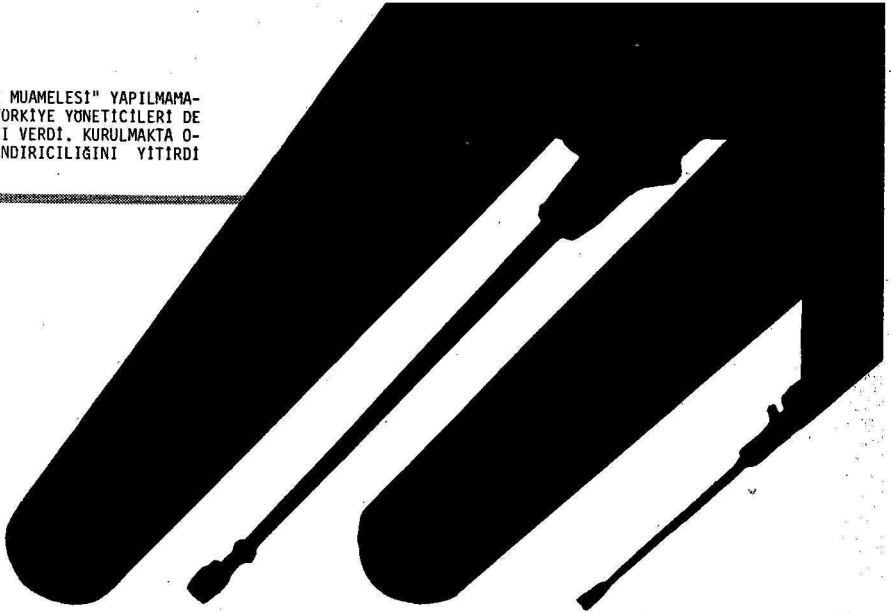
Bunlara paralel olarak Emekli Amiral Ulusu'nun kukninin, hükümeti de, arka arkaya aldığı kararlarla bu yasaları pratiğe geçirmektedir. Hükümet, sermaye dalkavukluğunda o kadar ileri gitmiştir ki, Türkiye'nin en azılı kapitalistlerinin oluşturduğu Türkiye Sanayici ve İş Adamları Derneği (TUSİAD)'ni "kamu yararına çalışan dernek" ilan edebilmiştir.

Doğrudan Devlet Başkanı'na bağlı olarak kurulan Yüksek Denetleme Kurulu ile, tüm devlet daireleri, iktisadi devlet teşekkülleri, sendikalar, dernekler, Evren'in denetimi altına alınmıştır.

Yargı planında da yüksek yargıç ve savcıların atanması da, Cunta Şefi'nin yetkisi içine sokulmuştur.

Son olarak Yüksek Öğrenim Kanunu Tasarısı MGK'nin gündeminde ve açıklanan metnine göre, bu tasarı kanunlaştırıldığı takdirde, üniversite rektör ve dekanlarının atanması da Devlet Başkanı'nın yetkisine girecek, böylece üniversite özerkliği de tamamen ortadan kaldırılmış olacaktır.

Milli Eğitim Bakanı Sağ-

lam, üniversiteleri tamamen kapitalizmin çıkarına hizmet eder hale getirebilmek için "özel üniversite"lerin açılmasından bahsetmekte, bu konuda Sakıp Sabancı ile özel görüşmeler yapmaktadır. İşte "Sallabaşlar Meclisi"nin görevi, tüm bu yasaları, kararları, uygulamaları "anayasal bir temel" e bağlamak olacaktır.

NEYİN HESAPLAMASI?

Kaldı ki, ülkenin kaderi üzerinde söz söyleyen kuru-

lun artık "ordu'nun parlamentosu" niteliği yakıştırılan Yüksek Askeri Şura olduğu da Ağustos başında ortaya çıkmıştır.

Altı ayda bir ülkenin yönetimine yön vermek üzere tüm komutanları bir araya getiren Yüksek Askeri Şura, Ağustos başındaki toplantısında, kendi içindeki tikanlıkları açacak kararlar almıştır.

Bilindiği gibi, Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Ersin ile Jandarma Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Ce-

lasun'un emeklilikleri geçen yıl askıya alınmış, bu yüzden diğer generallerin hiyerarşide yükselme yolu tıkanmıştır.

Birinci Ordu Komutanı ve İstanbul Sıkıyönetim Komutanı Orgeneral Uruş, Kara Kuvvetleri Komutan Yardımcılığı'na getirilmiş, ayrıca MGK Genel Sekreterliği ve Devlet Başkanlığı ve Devlet Başkanlığı Genel Sekreterliği yetkileriyle donatılmıştır.

Cunta'nın "beyni" olarak bilinen Orgeneral Saltık ise, ileride oruda da daha yükselebilmek, Kara Kuvvetleri Komutanı ve ardından Genelkurmay Başkanı olabilmek için kıta hizmeti yapmak zorunda olduğundan Birinci Ordu Komutanlığı ve İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı görevine getirilmiştir.

Ama tüm bu değişiklikler, bazı çevrelerde ısrarla ileri sürüldüğü gibi, ordu içinde "gerçekçi kimi unsurlar"la "faşist unsurlar"ın hesaplaşması değil, faşist komuta kademesinin kendi içinde mevki paylaşımındadır.

DEMOKRASİ İÇİN BİRLİK AVRUPA TEMSİLCİLER KURULU TOPLANDI

Demokrasi için Birlik'in 1. Avrupa Temsilciler Kurulu, 13 Ağustos günü Brüksel'de DİB Başkanı Özgür Lobaş'ın başkanlığında toplandı.

DİB'in altı aylık çalışma ve müddetinin geçmesi hake örgütlerinden gelen temsilcilerce gözden geçirildiği ve değerlendirildiği toplantıda, son zamanlarda örgüt çalışmalarına dışarıdan yapılan müdahalelerle doğan sorunların en yüksek organda tartışılıp sonuçta bağlanabilmesi için DİB Avrupa Olağanüstü Genel Kurulu'nun toplanması yolunda görüş birliğine varıldı.

Bu amaçla DİB'in tüm ilke örgütleri Eylül 1981 sonuna kadar olağanüstü genel kurullarını toplayarak yeni delegelerini seçeceklerdir. Daha sonra Olağanüstü Avrupa Kongresi yeni delegelerle toplantıya çağrılacaktır.

"TARTIŞMA" VE "SAĞDUYULU YAKLAŞIMLAR"!

TKP Merkez Komitesi organı ATILIM'ın 1 Temmuz 1981 tarihli 7(91). sayısında "Tartışma ve Tartışma" başlıklı bir yazıda, DİB merkez yayın organı TEK CEPHE'ye "tartışma" uslubunu da aşan bir dille çatılıyor.

Yazıda, bir demokratik örgütün düzenlediği dayanışma gecesine İngiltere örgütümüzün yolladığı dayanışma mesajı TKP'nin kendi iç sorunlarının hesaplaşmasına başlanmak isteniyor. TKP'nin kendi iç sorunlarının çözümü, TKP'lilere düşen bir görevdir. Örgütler arası ilişkilerde "İç işlere karışmama" ilkesine saygılı bir örgütün organı olarak, bu konuda herhangi bir yorum yapmayı ilkesizlik sayıyoruz.

Ama TKP merkez organı, her zaman olduğu gibi, diğer örgütlerin iç işlerine karışma ilkesizliğini bu yazıda da ortaya koyuyor. Okuyalım: "Brüksel'de yayınlanan 'Tek Cephe' adlı(...) gazetenin aylardan beri TKP'ye karşı açtığı kampanya, en son olarak da TİP'e karşı taktığı yeni 'eleştirici' tutum anımsanırsa, 'Cunta faşist mi değil mi' tartışmasında bu gazetenin pusulayı şaşırması olduğu görülebilir. Derin bir sorumluluk anlayışı ile TİP'in bağlarını koparttığı bu yayın organı, şimdi özellikle rejimin karakteri üstüne ağırlı 'sol' konulardan konuşuyor(...) 'Rejim faşist mi değil mi' tartışması, sağlam Marksist-Leninist konumları olmayanları şaşırtmakla birlikte, ilerici güçler arasında sağduyulu yaklaşımın güç kazanıyor. TİP Genel Başkanı Behice Boran, cuntanın 'faşist olup olmadığı tartışmasını ön plana çıkarıp, başarılması gereken görevleri gözardı' etme tutumuna karşı çıktı. Sonut konularla eylem birliğini savundu."

O Herşeyden önce Tek Cephe, anti-faşist mücadele saflarında gördüğü hiç bir örgüte karşı kampanya açmamıştır. DİB için, TKP de, diğer bütün anti-faşist örgütler gibi demokrasi mücadelesinde önemli bir yere sahiptir. DİB, tüm bu güçlerle dayanışma halindedir.

O TKP'ye karşı kampanya açılmamış, onun "Türkiye'deki rejimin karakteri konusu"ndaki değerlendirmesini diğer

demokratik güçlere dayatmasına eleştiri getirilmiştir.

O TİP'e karşı yeni "eleştirici" tutum takınıldığı iddiasına gelince: Sadece TİP'in yurt dışında bulunan üç yöneticisinin, demokratik örgütün iç işlerine karışan ve anti-faşist anlayışını daraltan tavırlarına eleştiri getirilmiştir. Üstelik bu eleştiriler, TİP'in temel beğelerine dayanarak ve onlar savunularak yapılmıştır.

O "Derin bir sorumluluk anlayışı ile TİP'in Tek Cephe ile bağlarını koparttığı" iddiası da spekülatifdir. Çünkü Tek Cephe, örgütsel bağımsızlığı olan Demokrasî için Birlik'in merkez organıdır. TİP ile organik bağı yoktur. Olmayan bir bağın da kopartılması söz konusu değildir. Bu spekülatif iddia, herhalde aynı yazının son paragraflarındaki varsayımın kaynaklanmaktadır. Atılım'ın iddiasına göre, Tek Cephe "şimdi özellikle rejimin karakteri üstüne ağırlı 'sol' konulardan konuşuyor" iken, "ilerici güçler arasında sağduyulu yaklaşımlar güç kazanıyor."

O Sağduyulu yaklaşım "cuntanın faşist olup olmadığı tartışmasını ön plana çıkarıp başarılması gereken görevleri gözardı etme tutumuna karşı çıkmak" ise, bu hiç de yeni bir yaklaşım değildir. DİB, stratejik ve taktik tembitlerin doğru yapılabilmesi için Cunta'nın faşist karakterini sürekli vurgulamakla beraber, aynı görüşü paylaşmayanlarla da eylem birliği yapabileceğini ısrarla belirtmiş, bu yolda çeyitli girişimlerde bulunmuştur. Buna karşılık, cuntaya faşistlik konduramayanlar, bu görüşü paylaşmayanlarla eylem birliğinden ısrarla kaçınıyorlardı.

O DİB'in bu ilkel tutumunda hiç bir değişiklik olmadığının göre, acaba, "derin bir sorumluluk anlayışı ile" Tek Cephe ile "bağlarını koparttıkları" ve "sağduyulu yaklaşımlar" gösterdikleri için Atılım tarafından alkışlanırlar mı bir değişiklik vardır. Bunun cevabını vermek de kuşkusuz Atılım tarafından alkışlanırlar düşer.

O Aynı yazıda Atılım, Tek Cephe'nin "cunta rejiminin bağrında yer alan dış

politikadaki kimi gerçekçi çizgileri dikkate almaya karşı çıktığını" belirterek, benzeri görülmemiş bir spekülasyona başvuruyor: "Böylece sosyalist ülkelerin, en başta da Sovyetler Birliği'nin Türkiye karşısındaki tutumunu eleştirmeye hazırlanıyor. Bütün 'sol' lar gibi bu gazete de, Türkiye'de devrimin çıkarılmasıyla Sovyetler Birliği'nin barış koruma çabaları arasında karışıklık olduğu kanısındadır mı?"

Evet, Tek Cephe, cunta rejiminin bağrında gerçekçi çizgilerin yer aldığı varsayımını başında beri "gerçekçi" bulmamıştır. İçinde debelendiği ekonomik bunalım içinde cunta rejiminin sosyalist ülkelerle "açık çatışma"ya girmekten kaçınmak zorunda kalması, "gerçekçi çizgi" olarak nitelendirilemez. Çünkü, Cunta'nın dış siyaseti Pentagon'un, NATO'nun militarist, serüvenci konseptleri üzerine bina edilmiştir. Belirleyici olan odur. Sovyetler Birliği'nin Türkiye karşısındaki tutumu, "barış içinde bir arada yaşama" ilkesinin ve "detant" siyasetinin pratiğe yansımalarıdır. Ama Sovyetler Birliği'nin dış politikadaki yaklaşımları başka bir konu, Türkiye devrimci hareketinin stratejik ve taktik sorunları bambaşka bir konudur. Aynı alanlardaki iki konuyu aynı alana hapsederek böyle bir gerçeğe içinde tavır belirlemeye kalkışmak, elmayla armudu birlikte saymaya benzer. Aynı alanlardaki iki unsuru birbirine karşı göstermeye çabalamak Tek Cephe'nin hiçbir zaman sorunu olmamıştır. Ama, görünüş odur ki, Atılım'ın bize yakıştırmaya çalıştığı deyimle "pusulayı şaşırma"sına neden olan, elmayla armudu birlikte saymaya kalkışmasıdır.

ATILIM, "Türkiye'yi ABD emperyalizminin istediği serüvne sürüklemeyi önlemek kadar açık devrimci, ulusal ve enternasyonalist bir görev olamaz," diyor. Evet, doğrudur. Bu görevin başarılması ise, serüvenciliğin batağında cuntanın alaşağı edilmesinde bağlıdır. Atılım'ın öngördüğü gibi "cuntanın gerçekçi olmayan kimi çizgileri"ne karşı çıkmakla yetinmeye değil!

FAŞİST CUNTA'NIN GERÇEK YÜZÜ

15/4: Sosyalist Enternasyonal Toplantısı'na çağırılan Ecevit'e seyahat izni verilmedi.
15/4: Tunceli'nin Hozat İlçesi'nun İnköyü Muhtarı Hüseyin Yılmaz yayılma ateşiyle öldürüldü.
16/4: 1980 yılında toplu direniş yapan 80 polislin davası Ankara'da başladı.
21/4: TÖB - DER Genel Başkanı Gazioğlu ve 15 yönetici 18 aya kadar hapse mahkum edildiler.
22/4: Ordu'nun Kumru İlçesi'nde Ocak ayında silahlı çatışmada yaralanan Ahmet Dakin'in cesedi bulundu.
24/4: İGD üyesi 10 kişi İstanbul'da yargılanıyor.
25/4: Erbakan ve 33 MSP yöneticisinin yargılanmasına Ankara 1. SYM'de başlandı.
30/4: TİKP yöneticilerinden 24'ü hakkında Ankara Sıkıyönetim Mahkemesi'nde 15 yıla kadar hapis istemyle dava açıldı.
3/5: Ankara Sıkıyönetim Mahkemesi, MSP ve TİKP'nin kapatılması için Millî Savunma Bakanlığına başvurdu.

3/5: Dev-Sol militanı Mustafa Işık, Küçükköy'de çatışmada polisçe öldürüldü.
5/5: İzmir Buca Eğitim Enstitüsü'nün 474 öğrencisi gösteri yürüyüşünden SYM'de yargılanıyor.
7/5: 55 TÖB - DER yöneticisi hakkında TCK 141'den yeni dava açıldı.
7/5: Köy-Koop Genel Başkanı Tarhan ve 7 yönetici 141'den yargılanıyor.
10/5: Bolu İkinci Komando Taburu, devamlı kalmak üzere Siverek'e sevk edildi.
15/5: Yozgat CHP İl Başkanı ile Bahadın Belediye Başkanı, Konya'da CHP'li Belediye Başkanı gözaltına alındılar.
17/5: İstanbul'da "dur" emrine uymadıkları gerekçesiyle Kasim Aydoğan, Ferhat Aydın ve Haluk Özdemiroğlu güvenlik kuvvetlerince öldürüldü.
18/5: Eskişehir'de 51 İGD üyesinin yargılanması başladı.
19/5: İstanbul'da MLSPB/DK'nin bir militanı polisçe vurularak öldürüldü.
20/5: Türkiye Kürdistanı Sosyalist Partisi'nden 111 kişi Diyarbakır 1. SYM'de yargılanmaya başlandı. Diyarbakır Belediye Başkanı Mehdi Zana da yargılananlar arasında.

23/5: İstanbul'da Dev-Sol'cu Mustafa Işık güvenlik kuvvetlerince vurularak öldürüldü.
29/5: Ankara Sıkıyönetim Savcılığı, İşçi'nin Sesi'ne yakını 15 İGD'li hakkında 15 yıla kadar hapis istedi.
30/5: Tekoşin'in 11 militanı İstanbul 2. SYM'de bölücülük iddiasıyla yargılanıyor.
30/5: Cunta üyesi ve Jandarma Komutanı Orgeneral Celanus, Washington'da Haig ile "teröre karşı mücadele" konusunu görüştü.
31/5: SDP eski başkanı Aybar'a Paris'e gitmesi için pasaport verilmedi.
4/6: İçişleri Bakanlığı, siyasi partileri, dernekleri ve sendikaları polis kontrolü altına sokan bir tasarı hazırlıyor.
4/6: APO'cuların duruşmasında sanık sayısı 2.554'e yükseldi.
31/5: Orman Mühendisleri Odası eski başkanı Ali Çoban gözaltına alındı.
7/6: Rızgari ve Ala Rızgari üyelerinden 162'si hakkında Diyarbakır'da dava açıldı.
12/6: Kawa'nın 26 militanı Adana SYM'de yargılanıyor.
14/6: 5 Dev-Yol üyesi Bursa'da 36'şar yıla mahkum oldu.
14/6: İstanbul'da 46 Dev-Sol'cu 25 yıla mahkum oldu.

16/6: CHP Gençlik Kolları yöneticilerinden Hüseyin Cerit ve Enver Cebbar Ankara 3. SYM'de 6'şar aya mahkum edildiler.
17/6: TDKP'nin 61 militanı yakalandı.
20/6: 21 Kawa militanı Ankara'da yakalandı.
22/6: Ankara'da TKP-ML'den 32 kişi yakalandı.
25/6: Kaçak silahlı eylem yapanlara 90 yıla kadar hapis cezası verilebilecek.
26/6: Türkiye Komünist Gençlik Örgütü'nden 23 kişi yakalandı.
26/6: Bursa'da TKP(B)'den 5 kişi 20 yıla kadar hapse mahkum edildi.
27/6: Cezaevlerinde tek tip elbise giyilecek, dışarıdan yemek getirilemeyecek.
28/6: KUK'tan 24 kişi Adana'da yakalandı.
27/6: Rızgari'den 9 militan İzmir'de yakalandı.
3/7: Ankara'da Devrimci Dreniş'ten 22 kişi tutuklandı.
9/7: TMMOB yöneticileri hakkında dava açıldı.
11/7: İstanbul'da Yeraltı Maden İş Başkanı Çetin Uygur da dahil 31 kişi Dev-Yol yöneticisi oldukları iddiasıyla tutuklandı.
12/7: Adana Belediye Başkanı Selahattin Çolak ve 33 arkadaşı tutuklandı.
13/7: Kırşehir Kaman'da CHP

İlçe Başkanı da dahil 20 kişi tutuklandı.
13/7: DGM'lerin yeniden kurulacağı açıklandı.
13/7: Mardin Milletvekili Nurettin Yılmaz yeniden tutuklandı.
14/7: 162 sanıklı Rızgari davası başladı.
14/7: Uyuşmazlık Mahkemesi, siyasal davalara zaman ve yer gözetmeksizin askeri mahkemelerin bakabileceğine karar verdi.
18/7: 16 tutuklu TİP'linin tutukluluğuna itiraz reddedildi.
20/7: Erzurum eski belediye başkanı 6 aya mahkum edildi.
22/7: Balıkesir'de 32 öğretmen yargılanıyor.
23/7: TDKP'nin Merkez Komitesi üyesi 34 kişinin yakalandığı açıklandı.
24/7: 2000'i aşkın kişinin TKP üyesi oldukları gerekçesiyle gözaltına alındığı açıklandı. Günlük Gazeteler yazışmaların, üyelik başvurularının içeren mikrofilmelerin ele geçirildiğini, Merkez Komitesi üyelerinin desifre olduğunu ileri sürdüler. Cumhuriyet, gözaltına alınanlardan 15-20'sinin aynı zamanda casusluk iddiasıyla yargılanacağını bildirdi.
25/7: Ankara 3. SYM, hapis-hanelerdeki uygulamaları

BASINA VE AYDINLARA BASKILAR

Geçen sayımızda, Cunta tarafından aydınlara ve basına saldırıların yoğunlaştığını açıklamış ve Avrupa Parlamentosu'nun Türkiye'ye mehil verdiği tarihten Haziran ortasına kadar basın ve dışarıya özgürlüğünün nasıl ayaklar altına alındığını göstermiştik.

Yandaki listede de, Haziran ortasından Ağustos ortasına kadar olan iki aylık dönemdeki yeni özgürlük düşmanı uygulamalar gösterilmektedir.

Ayrıca, Üniversite özerkliğini ayaklar altına alacak olan Yüksek Öğrenim Kanunu Tasarısı da Cunta'nın gündeminde.

18/6: Son Havadis yazarı Güngör Yerdas, MGK bildirisine aykırı yayın yaptığı gerekçesiyle tutuklandı.
21/6: Genelkurmay, yurt dışında dolurmuş devrimci kasetlerin yurda sokulmasının suç olduğunu bildirdi.
22/6: Milliyet'ten Urgan Öymen, 1979 yılındaki bir yazısından ötürü 1. Şube'de sorguya çekildi.
23/6: Cumhuriyet Temsilcisi Hikmet Çetinkaya İzmir'de gözaltına alındı.
23/6: Tarihçi Akan, Federal Almanya'da yaptığı konuşmadan ötürü sıkıyönetim mahkemesine sevk edildi.
24/6: Dört CHP'li parlamenter öğretmenlik mesleğinden de uzaklaştırıldılar.
24/6: İşçi Naci Aslan, Muğla'da İstiklal Marsı söylenirken ayağa kalkmadığı için tutuklandı.
25/6: Ege Üniversitesi'nden Dr. Ataman Tangör ve eşi tutuklandı.
25/6: İstanbul'da yayınlanan Sabah Gazetesi'nin Doğu illerine sokulması yasaklandı.
26/6: Ankara'da çıkan Evrensel Dost-

luk ve Sesimiz dergileriyle İstanbul'da çıkan Çağdaş Sınıf Ansiklopedisi'nin Ege'ye sokulması yasaklandı.
30/6: Yazar Rifat Ilgaz hasta olduğu halde 35 gün gözaltında tutulduktan sonra serbest bırakıldı.
4/7: Adana İTİA Başkanı Prof. Mükrimin Altıntaş görevden alındı.
11/7: Ege Üniversitesi'nden Prof. Veli Lök, Prof. Cumhur Ertekin ve Prof. A. Kayhın'ın yurt dışına çıkışları yasaklandı. 18 asistan hakkında soruşturma açıldı, 8'i tutuklandı.
14/7: Yalçın Ofset sahibi Y. Dinçberk, Kırtçe bildiri basmaktan 7,5 yıla mahkum edildi.
18/7: Sultan - Yegah şarkısı TV'de yasaklandı.
18/7: Gülcük'te Yaşar Kuru, komünizm propagandasından 5 yıla mahkum edildi.
24/7: Gırgır Dergisi, Müşerref Tezcan'ın üstüne bayrak örterek sahneye çıkmasını konu edinen bir karikatür yayınladığı için 4 hafta süreyle kapatıldı.

24/7: Yılmaz Güney'in "Oğluma Hikayeler"i ile Mem u Zin yasaklandı.
24/7: Tünderbank Dergisi sorumlusu Bertan Zülalioglu, komünizm propagandasından 72 bin TL'ye mahkum edildi.
30/7: Konya 2. Ordu Karargahı'ndaki saygısız davranışları gerekçesiyle tutuklandı.
1/8: Türkiye Yazarlar Sendikası Yönetim Kurulu üyesi ve şair Tekin Sönmez komünizm propagandasından tutuklandı.
1/8: Tabipler Birliği Merkez Konseyi Başkanı Erdal Atebek ile Genel Sekreter Dr. Şakir Derkut, İstanbul 1. SYM'de kanunuz direnişten yargılanıyor.
10/8: Muammer Taşçı, komünizmi övdüğü gerekçesiyle Konya'da askeri mahkemeye 1 yıla mahkum edildi.
16/8: Ege 1. SYM'de İrfan Çakmak, Evren'e hakaretten 1 yıl 4 aya mahkum edildi.
18/8: İlhami Soysal'ın tutukluluğuna itiraz yeniden reddedildi.

İŞTE 4 AYDA

AVRUPA
PARLAMENTOSU'NUN
TANIDIĞI İKİ AYLIK SÜRE
ÇOKTAN DOLDU, KİTLESEL
TUTUKLAMA, İDAM,
İŞKENCE, HAPİS
SÜRÜYOR

AMA SORMAK GEREKİR... MHP'NİN TERÖRÜNÜ ÖR-
GÖTLEYEN, HİMAYE EDEN KONTR-GERİLLA SORUMLULA-
RI NEREDEDİR? DEVLETİN GÜVENLİK KUVVETLERİYLE
BOZKURT TERÖRÜNÜN İLGİSİ AÇIK OLDUŞU HALDE,
MHP DAVASI SANIKLARI ARASINDA NİÇİN BİR TEK
KONTR-GERİLLA GENERALİ, ALBAYI, BİR MIT SORUM-
LUSU, BİR POLİS SEFİ YOKTUR? YOKTUR, ÇÜNKÜ ON-
LAR ŞİMDİ DOĞRUDAN TÜRKİYELİ YURTSEVERLERİN,
DEMOKRATLARIN, İLERİCİLERİN CELLATLIĞINI YAP-
MAKTADIRLAR.

10 NİSAN TARİHİNE KADAR SİYASAL NEDENLERLE
YAKALANANLARIN SAYISI 122,609 İDİ. 12 MAYIS'TA
İSE 1.469 KİŞİ MAHKUM OLMUŞTU, 20.678 KİŞİ TU-
TUKLU İDİ VE 4.681 KİŞİNİN GÖZALTI DURUMU SOR-
MEKTEYDİ.

0 TARİHTEN BERİ KİTLESEL TUTUKLAMALAR BOTON
HIZIYLA SORUYOR. ASKERİ KİŞİLERDEN GEÇİRİLEN-
LERİN SAYISI ÇOKTAN 200 BİN'İ BULDU.
DİRENİŞÇİLERE KARŞI SİLAHLI TERÖRÜN DAHA
ETKİN BİR BİÇİMDE UYGULANABİLMESİ İÇİN ELDEKİ

KOLLUK KUVVETLERİ DE YETERLİ GÖRÜLMÜYOR. 19
TEMMUZ'DA YAPILAN BİR AÇIKLAMA İLE, TOPLUM KU-
LİSİ'NİN YERİNE 12'SER KİŞİLİK "TİM"LERDEN KURU-
LULAN "ÇEVİK KUVVET" OLUŞTURULACAKI BİLDİRİL-
Dİ. BU DA YETMİYOR. MİLLİ GÜVENLİK KONSEYİ'NİN
24 TEMMUZ'DA KABUL ETTİĞİ BİR YASA İLE, İŞYER-
LERİNDE "ÖZEL GÜVENLİK KUVVETİ" OLUŞTURMA OLA-
NAGİ PATRONLARA TANINDI. BU YENİ ÖZEL KUVVET-
LERİN BREZİLYA ÖRNEĞİNDEKİ "ÖLÜM MANGALARI"
GİBİ ÇALIŞACAGINDAN SÖPHE YOK... BOYLECE, SAL-
LABAS MECLİSLERİYLE SÖZÜMÜNE "DEMOKRASİ"YE GE-
ÇİLDİKTEN SONRA DA, DEVLET TERÖRÜ DEVAM ETTİ-
RİLECEK.

ASAĞIDA, AVRUPA PARLAMENTOSU'NUN MEHİL TAN-
NIMASINDAN BU YANA TÜRKİYE'DE "DEVLET TERÖRÜ"
NUN NASIL TIRMANDIRILDIĞINI ORTAYA KOYAN BİR
LİSTEYİ AÇIKLIYORUZ.

VE AVRUPA DEMOKRATİK GÜÇLERİNE SORUYORUZ:
HACCAC-I ZALİM TERÖRÜNÜN KOL GEZDİĞİ BİR ÖLKE-
NİN AVRUPA TOPLULUĞUNDA HALA YERİ VAR MIDIR?

AZGINLAŞAN DEVLET TERÖRÜ

İlgili şikayetlere mahkeme-
lerin bakamayacağına karar
verdi.
31/7: Mamak Askeri Cezaevi'
nde işkence ve kötü muame-
leyi protesto etmek üzere
133 siyasi tutuklunun aç-
lık grevine giriştiği, 16'
sının sağlığı kötüleşerek
hastaneye yatırıldığı açık-
landı.
4/8: Toptaşı Cezaevi Müdürü
intihar etti. İntihar, ce-
zaevlerinde uygulanmak isten-
en baskılarla ilgili gör-
ülüyor.
10/8: Tarsus'ta 18 Rızgari

militanı yakalandı.
12/8: Konya'da bir kişi TKP
üyeli olduğu iddiasıyla 5
yıla mahkum edildi.
17/8: Elazığ'da Güvenlik
kuvvetleri Baki Kahraman'ı
vurarak öldürdü.
18/8: İstanbul Sıkıyönetim
Savcılığı Genç Üçü'den 38,
Halkın Kurtuluşu'ndan 8 ki-
şi hakkında 30 yıla kadar
hapis istemiyle dava açtı.
19/8: Üç milletvekili, Mus-
tafa Kılıç, Celal Paydaş ve
Ahmet Türk, PKK'ye yardım
ettikleri iddiasıyla Diyar-
bakır 2.SYM'de yargılanıyor

İŞKENCECİ CUNTA

18 Nisan tarihli resmî a-
çıklamaya göre 12 Eylül İla
1 Mart arası 68 işkence o-
layı tesbit edilmişti. Bun-
lardan 47'si hakkında so-
ruşturma ve 6'sı hakkında
duruma sürüyordu. Olaylar
ilgili olarak 36 sıkıyö-
netim görevlisi hakkında
dava veya soruşturma açıl-
mıştı; bunların 20'si tu-
tuklu, 16'dı tutuksuz yar-
gılanmaktaydı.
22/4: Kayseri Emniyet Mi-
düllüğü'nde görevli 13 po-
lis hakkında işkence gerek-
çesiyle dava açıldı.
1/5: Halkın Kurtuluşu'ndan
25 kişinin sorgusunda Emni-
yet Müdürlüğü'nün arka ta-
rafında işkence yapıldığı
bildirilerek suç duyurusun-
da bulunuldu.
6/5: İstanbul'da 127 imzalı
dilekçe ile işkence duyuru-
su yapıldı. Günül Ünsel a-
dındaki kadın, kocası Zeki
Yumurtacı'nın 10-17 Eylül'de
1. Şube'de işkence gör-
sükten sonra kurşuna dizil-
diğini bildirdi.
13/5: Kayseri'deki Dev-Sol
sorumlusu Hasan Hüseyin Da-
mar soruşturulmadı bildirildi.

19/5: Samsun Emniyeti'nden
6 polis işkence iddiasıyla
mahkemeye verildi.
13/6: Erzurum'da 3 polis iş-
kenceden 1.5 yıla mahkum e-
dildiler.
26/6: İzmir'de Komiser Mü-
avinî Sefer Üstünay, Avukat
Metin Cengiz'e işkence yap-
maktan yargılanıyor.
9/7: TİKP davasında M.B.
Gültekin işkence gördüğünü
açıkladı.
9/7: Ankara 3. SYM'de Par-
tiziz davasında işkence du-
yurusu yapıldı.
10/7: Ankara'da komiser mu-
avinî Enver Gökçürk hakkın-
da, Veli Barak adlı sanığa
işkence yaptığı iddiasıyla
dava açıldı.
18/7: Acilciler dava'sında
tutuklular, işkence gördük-
lerini açıkladılar.
12/8: Erdost'un işkence ile
öldürülmesi davasında ta-
niklar, Mamak Cezaevi'nde
işkence yapıldığını doğru-
ladılar. Avukatlar, tanık-
ların mahkemeye getirilme-
sinin engellendiğini bil-
dirdiler. İşkence emrini ve-
ren assubay hâlâ tutuksuz!

4 GENÇ DEVİRİMCİ DAHA İDAM EDİLDİ, İDAM TALEPLERİ 2500'E VARDI!

Faşist Cunta, idam seh-
palarında genç devrimci-
lerin canlarını almaya de-
vam ediyor.

THKP-C/MLSPB'den Ahmet
Soner ve Kadir Tandoğan'
ın cezaları 25 Haziran sa-
bahı İstanbul Paşakapısı
Cezaevi'nde infaz edildi.
Dev-Yol'dan Mustafa Ö-
zenci ve İsmet Şahin'in i-
damları ise, tam 220 idam
talepli MHP Davası'nın
başlayacağı sıraya rast-
latılmıştı bulunuyordu. İki
genç devrimci 20 Ağustos
sabahı faşizmin sephasın-
da can verdiler.

Böylece 12 Eylül dar-
besinden bu yana idam e-
dilenlerin sayısı 10'a u-
laşmış bulunuyor. Oysa,
12 Mart faşistleri idam
konusunda 3'ten ileriye
gidememişlerdi.

Evren Cuntası'nın bu
konudaki çüreti, diğer
sayfalarımızda görüleceği
gibi, 52 DİSK yöneticisi-
nin dahi idamını isteyeb-
ilecek kadar azgınlaşmış
bulunuyor.

Bazı ilerici çevrele-
rin bile kendisinde "ger-
çekçilik, barışseverlik ve
hatta ilerçilik" veh-
mettikleri cunta şefi Ev-
ren, bu konuda gözlerini
nasıl kan bürüdüğünü, 1
Mayıs'ta Erincan'da yap-
tığı konuşmada şöyle or-
taya koyuyordu:

"Af Örgütü idamın da
karşısındadır. İdam etmeyin,
diyolar. Bu idam mesele-
si her ülkenin kendi ka-
nunları ile takdir edi-

ilir. Bizim dinimizde de
var idam etmek, hristi-
yanlık dininde de..."

Geçen sayıda açıkladı-
ğımız listeye ek olarak,
geçen iki ay içerisinde,
21 Ağustos tarihine kadar
şu yeni idam talepleri
açıklanmış bulunuyor:

Dev-Sol'dan 35, Dev-
Yol'dan 241, Devrim Sa-
vaşçıları'ndan 62, Dev-
rimci Cepheci'lerden 6,
Devrimin Öncüleri'nden 20,
Üçüncü Yol'dan 5, Acilci-
ler'gen 29, TDKP'den 38,
TKP-ML'den 40, Türkiye İhtilalci Komünistler Bir-
liği'nden 17, Partizan'
dan 25, DİSK'ten 52, PKK'
dan 143, Kurtuluş'tan 17,
Devrimci Sempatizanlar'
dan 8, Kawa'dan 30, Sosya-
list Gençler Birliği'nden
2, sağcılardan toplam 75,
çeşitli eylemlerden kari-
şık olarak 208 kişi. TOP-
LAM OLARAK: 1053 kişi...
Böylece, Cunta'nın işba-
şına gelmesinden bu yana
idamı talep edilenlerin
sayısı 2454'e yükselmiş
bulunuyor.

Yine son iki ay içeri-
sinde Gültepe Direnişi
sanıklarından 3 işçi ile,
5 eylemci idama mahkum e-
dilmiş, bir kişinin de i-
dam cezası Yargıtay'ca o-
naylanmıştır.

Rakamlar incelendiğin-
de görülmektedir ki, sola
olduğu kadar sağa karşı
da sindirme operasyonu
uyguladığını ileri sürerek
dünya kamuoyunda "teraf-
sız" görüntü uyandırmaya
çalışan Cunta'nın bu in-
sanlık dışı ceza uygula-
ması kelimenin tam anla-
mıyla sol'u hedef almak-
tadır. Nitekim 12 Eylül'
den bu yana askeri sav-
cılar, sağcılar hakkında
sadece 400 idam talep e-
derken, bu sayı solcu
militanlarda 2000'i aş-
maktadır.

Bu gerçek ortada iken,
dikkatleri sırf faşizmin
kendini iç çelişkilerinden
ötürü açılmış bir göster-
melik "MHP Davası"nda yo-
ğunlaştırmak, Cunta'nın
faşist terörünü teşhir et-
mek yerine "MHP Davasını
halka mal edelim!" gibi
sloganlar atmak, hedef
çağırılmaktan başka bir
şey değildir.

Hedef, Cunta'nın idam-
lı terörüne karşı topyekun
mücadele etmek, seh-
paların gölgesinde yargı-
lanılan 2 bin'i aşkın dev-
rimciyi ve direnişçiyi
Cunta'nın cellatlarına
teslim ettirtmemektir.

uluslararası gazeteciler örgütü sekreteri'nin tek cephe'ye demeci

Boris Saharov - OIJ Avrupa Sekreteri

DEMOKRASİ İÇİN BİRLİK ADINA ULUSLARARASI GAZETECİLER ÖRGÜTÜ'NE TÜRKİYE'DE BASINA, GAZETECİLERE, AYDINLARA VE SANATÇILARA YAPILAN BASKILARLA İLGİLİ BELGELER İLETİLDİ, ULUSLARARASI GAZETECİLER ÖRGÜTÜ IX. KONGRESİ EKİM AYINDA MOSKOVA'DA TOPLANIYOR, KONGRE'DEN SONRA MÖGOLİSTAN DA DA "BARIS, HAKLAR ARASINDA KARŞILIKLI ANLAYIS VE SOSYAL İLERLEME MÜCADELESİNDE GAZETECİLERİN ROLÜ" KONULU ULUSLARARASI BİR SEMPOZYUM DÜZENLENECEK,

Demokrasi için Birlik Avrupa Komitesi Başkanı Doğan Üzgüden, Temmuz ayında Bulgaristan'da Uluslararası Gazeteciler Örgütü (OIJ) Avrupa Sekreteri Boris Saharov ile görüşerek Türkiye'de basına, aydınlarla ve sanatçılara yapılan baskılarla ilgili ayrıntılı açıklamalarda bulunmuştur.

OIJ, özellikle sosyalist ülkelerin ve üçüncü dünya ülkelerinin basın örgütlerini bünyesinde toplayan uluslararası bir kuruluştur.

OIJ'nin 9. Kongresi bu yıl Ekim ayında Moskova'da toplanacaktır. Örgütün en yüksek organı, ilk defadır ki Sovyetler Birliği bünyesinde toplanmaktadır. Kongre'nin yanı sıra, Mogolistan'ın başkenti Ulan Bator'da "Ulusal, Uluslararası Karşılıklı Anlayış ve Sosyal İlerleme Mücadelesinde Gazetecilerin Rolü" konulu bir de sempozyum yapılacaktır.

Gazetecilerin her iki forumunda da, gazetecilerin çeşitli ülkelerde uğradıkları baskılar ve engellemeler, mesleki zorluklar incelenecektir. Bu çerçevede, Türkiye'de özellikle 12 Eylül darbesinden sonra basına, gazetecilere ve aydınlarla yapılan baskılar da gündeme gelecektir.

OIJ'nin Avrupa Sekreteri Boris Saharov, Sovyet gazetecisidir. 1960-67 yılları arasında SBKP Merkez Komitesi organı Pravda'da çalışmış, 1971-76 yılları arasında Novosti Basın Ajansı'nın Tunus temsilciliğini yapmış, 1976'da Sovyet Gazeteciler Örgütü Sekreterliği'nde bulunmuş, 1978 yılından itibaren de şimdiki görevi üstlenmiştir.

OIJ Avrupa Sekreteri Boris Saharov, DİB Avrupa Komitesi Başkanı Üzgüden'le görüşmeden sonra Tek Cephe'ye şu demeci vermiştir:

● Türkiye'de son zamanlarda basına yönelen baskıları, hem bir meslek kuruluşu olarak, hem de gerçek demokrasiden yana bir örgüt olarak dikkatle izlemekteyiz. Türkiyeli demokrat ve ilerici gazeteciler, demokrasi ve barış davası uğrunda takdirle izlediğimiz, başarılı bir mücadele vermektedirler. Bugün karşı karşıya kaldıkları ağır baskı koşullarında kendileriyle dayanışma göstermek dünyanın tüm demokrat gazetecilerinin görevidir.

SORU: Yeryüzünde halklar arasında tam bir haberleşme özgürlüğünün sağlanması, onlar arasındaki suni ayrılıkların, düşmanlıkların da ortadan kalkmasına, barış davasının güçlenmesine mutlaka yardımcı olacaktır. Bu konuda, özellikle Helsinki Sonuç Belgesi'nin imzalanmasından sonra elle tutulur bir gelişme kaydedilmiş midir?

● Helsinki Sonuç Belgesi'nin imzalanması çalışmalarında örgütümüz OIJ

de ısrarlı bir caba göstermiştir. Bu belgede yer alan basın özgürlüğüne, halklar arasında haberleşme özgürlüğüne ilişkin maddelerin yaşama geçirilmesi şu anda OIJ'nin başta gelen uğraşlarından biridir.

Bu yolda ileri bir adım, çeşitli eğitimlerdeki gazeteci örgütlerini bir araya getiren Capri Karşılaşmaları'dır. Özellikle gazetecilerin mesleki sorunları, sosyal hakları konusunda bu karşılaşmalarda ileri adımlar atılmıştır.

Bildiğiniz gibi, İkinci Dünya Savaşı sonunda tüm dünya gazetecileri ilk olarak OIJ saflarında birleşmişti. Ancak daha sonra soğuk savaş yıllarında kapitalist ülkeler gazeteci örgütleri OIJ'den ayrılarak Uluslararası Gazeteciler Federasyonu (FIJ)'i kurmuşlardır. Uzun yıllar iki taraf arasında diyalog kopmuşsa da, özellikle Helsinki Anlaşması'ndan sonra yeniden diyaloga geçilebilmiştir. İlişkiler sadece OIJ-FIJ arasında kalmayıp, her iki merkeze bağlı gazeteci örgütleri ve gazeteciler arasında da ulusal ve yerel düzeylerde diyalog geliştirilmektedir. Zaman zaman ortak seminerler organize edilmektedir. Hatta bizim dileğimiz, giderek OIJ ile FIJ'in bir konfederasyonda birleşerek dünya gazetecilerinin tek bir merkezde birliğini sağlamalarıdır.

SORU: OIJ'in kapitalist ülkelerde de örgütleri var mıdır?

● Fransa'da CGT'ye bağlı Gazeteciler Sendikası üyemizdir. Son olarak Finlandiya ve Kıbrıs gazeteciler örgütleri de OIJ ile örgütsel ilişkiler geliştirmişlerdir. 6300 üyesiyle Finlandiya'nın en büyük basın örgütü olan Finlandiya Gazeteciler Birliği (SSL), bu sene OIJ'in "ortak üye'si olmuştur. Aynı zamanda FIJ'de asil üyelik statüsünü sürdürmekle beraber SSL, bizim örgütümüzün çalışmalarına da aktif olarak katılacaktır.

SORU: Kitle haberleşmesinin halktan yana geliştirilmesi yolunda ne gibi girişimlerde bulunuyorsunuz?

o Kapitalist ülkelerde ve Üçüncü Dünya ülkelerinde kitle haberleşmesi halen çokuluslu şirketlerin denetimindeki ajansların tekelindedir. Bunu aşmak için Üçüncü Dünya Ülkeleri Basın Ajansları Pool'unun oluşturulması çalışmalarını aktif olarak destekliyoruz.

Ayrıca, evrensel haberleşmede giderek uydu yoluyla haberleşme teknikleri devreye girmektedir. Bu teknik olanığın belli çıkar çevrelerinin sömürsüne alet edilmesini için Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nun 1972 ve 1979 tarihli kararlarının yaşama geçirilmesinin mücadelesini yapıyoruz.

CUNTA DİSK'TEN

Faşist askeri cunta'nın işçi sınıfına karşı giriştiği kanlı saldırı, son olarak İstanbul Sıkıyönetim Askeri Savcısı'nın DİSK yöneticileri ve militanları hakkında 2 bin kişilik bir dava açacağını ve 52 DİSK yöneticisi hakkında idam isteyeceğini açıklamasıyla yeni bir boyut kazandı.

Bu yeni saldırıda cuntanın cellatları artık hukukun en basit biçimsel kurallarını dahi ayaklar altına almaktadırlar.

Nitekim, DGM Direnişi'nden dolayı İstanbul 1. Asliye Ceza Mahkemesi'nde yürütmekte olan davanın 17 Temmuz tarihli duruşmasında müvekkillerinin tahliyesini isteyen DİSK avukatları, Askeri Savcı Süleyman Takkeci hakkında şu suç duyurusunu yapmışlardır:

"Müvekkillerimiz hakkında soyut ceza kanunu maddeleri dışında, suç teşkil eden maddi ve manevi unsurları belirli eylemler bugüne dek ortaya konmamış ve dava konusu yapılmamıştır. Askeri savcı eşine rastlanmayacak ölçüde hukuk dışı bir davranışı benimseyerek iddianamesi henüz düzenlenmeyen bir soruşturmada, kamuya, basın ve TRT aracılığıyla yaptığı bir açıklama ile sanıklardan 52 kişinin ölüm cezası ile yargılanacaklarını ileri sürmüştür. Henüz sona ermeyen bir soruşturmada, bu tür bir açıklamanın sivil ve askeri yargılamaya yasalarının temel ilkelerine ve ceza hukukunun ana esaslarına vahim bir aykırılık oluşturduğu, açıklamayı yapmanın sorumluluğunu gerektirdiği tartışılmaz bir gerçektir."

DİSK yöneticileri idam tehdidi altında zindanlarda tutulurken, 12 Eylül öncesinde döneme faşist silahlı terörün komuta merkezlerinden ve cephaneliklerinden biri olan DİSK'in tüm yöneticilerinin serbest bırakıldığını da anımsatmak gerekir. Cunta'nın canlarına göz diktiği DİSK yöneticileri, ayrıca çeşitli iddialarla askeri ve sivil mahkemelerde duruşmadan duruşmaya götürülerek, daha önce sorguda ettikleri işkenceye ek eziyetlere tabi tutulmaktadırlar.

DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştürk ile Yürütmeye Kurulu üyeleri Fehmi Işıklar, Rıza Güven, Kemal Nebioğlu, Mukbil Zırtıoğlu, Tuncer Kocamanoğlu ve Mustafa Aktöğal, 20 Mart 1978'de düzenledikleri "Faşizme İhtar Eylemi"nden dolayı Bakırköy 2. Asliye Ceza Mahkemesi'nde 6'şar ay hapse mahkum edilmişlerdir.

Öte yandan, DİSK Eğitim Dairesi Müdürü Faruk Pekin de 9 Temmuz günü tutuklanmış ve hakkında 141 ve 146. maddelerden kovuşturma açıldığı açıklanmıştır.

YENİ SALDIRILAR

DİSK'i hukuken olduğu gibi fiilen de ortadan kaldırmak için sinsice bir dizi uygulama yapılmaktadır.

6 Ağustos'ta Genelkurmay Başkanlığı'nın yaptığı bir açıklama ile, "sendikal fa-

aliyetlere konan sınırlamalar"ın sıkıyönetim komutanlıklarına gevşetilmesi, 8rneğin faaliyetten menedilmemiş sendikaların yeni üye kabul edebilmeleri, genel kurul yapabilmeleri, eğitim çalışmalarını sürdürebilmeleri, işçilerin de bağlı oldukları sendikalarından istifa edebilmeleri izni verilmiştir.

DİSK'e bağlı sendikalar faaliyetten menedildiği ve meydan sadece Türk-İş'e bırakıldığı için, bu uygulamalarla, işçilerin baskı altında DİSK'ten istifa ederek Türk-İş'e geçmeleri sağlanmak istenmektedir.

Fakat DİSK'e asıl darbe, 274 ve 275 sayılı Sendikasyon Yasası ile Grev, Lokavt ve Toplu Sözleşme Yasası değiştirilerek vurulmak istenmektedir.

Çalışma Bakanlığı daha önce bu yasa değişikliklerinin, Çalışma Meclisi toplantısında tartışıldıktan, işçi ve işveren çevrelerinin görüşleri alındıktan sonra yapılacağını açıkladığı halde, daha sonra Çalışma Meclisi'nin toplanmasından vazgeçilmiş, değişiklik projesi Millî Güvenlik Konseyi Genel Sekreterliği'ne bağlı özel bir komisyon tarafından hazırlanarak 23 Temmuz 1981'de MGK Genel Sekreterliği'ne verilmiştir.

Değişiklikler, geniş ölçüde, TEK CEPHE'nin 2. sayısında açıkladığımız patronların değişiklik önerilerinden kaynaklanmaktadır.

Tüm bu hazırlıklar, özünde, emekçi kitlelerin esasen son derece kısılmış olan haklarını yeniden ele geçirmelerini önlemek içindir. Güçlü sınıf ve kitle sendikası DİSK tasfiye edilebilirse, bu daha da kolay olacaktır. Çünkü, sendikacılığın adına ortada sadece bir takım işbirlikçiler bırakılacaktır. Nitekim DİSK'e böyle yüklenilirken TÜRK-İŞ, işbirlik-

FAŞİST CUNTA

DİSK'in eski genel yönetim kurulu üyesi ve İlerici Deri - İş Sendikası Genel Başkanı Kenan Budak, 27 Temmuz 1981 günü İstanbul'da polis ve askerler tarafından kurşunlanarak öldürülmüştür. Budak, cunta tarafından teslim olmadığı takdirde yurttaşlıktan atılacağı ilan edilen 34 DİSK yöneticisi arasındaydı ve mücadelesini zor koşullar altında sürdürmekteydi. Budak'ın "Kaçarken vurulduğu" yalanını ortaya atan Cunta, aslında, sendikacıları, idam kararını dahi beklemeden fiziksel tasfiye sürecine girdiğini ortaya koymuştur. Yurt dışındaki DİSK yöneticilerinden Yaşar Arıkan'ın belirttiği gibi, "İşçi sınıfımız ve emekçi halkımız bu cinayetin de hesabını er geç soracaktır."

ŞİMDİ DE 52 CAN İSTİYOR

çi politikasını sürdürmektedir. İşçi düşmanı hükümette bakan verdiği için bağlı bulunduğu İCFTU'ya üyeliği dahi askıya alınan Türk-İş işbirlikçilik yolunda dünyaya meydan okumaya devam etmekte, Sadık Şide bakanlık koltuğunu korurken, Kaya Özdemiroğlu da, kukla "Danışma Meclisi" üyeliğine adaylık koymaktadır.

Bu duruma, genellikle e-gemen sınıfların çıkarlarını savunan Hürriyet yazarı Oktay Ekşi bile "Türk-İş'in genel politikasında ki temel gelişki, dayandığı kitlenin dinamizmi ile tam bir uyumsuzluk içinde olan pasifizminde yatmaktadır. Bu nedenle Türk-İş işçi haklarını tam bir medeni cesaretle savunan bir örgüt görüntüsünden uzaktır," diyebilmektedir.

YOKEDİLEN HAKLAR

Sınıf ve kitle sendikacılığının yasaklandığı bir yıllık dönemde, uluslararası finans çevrelerinin ve onların yerli işbirlikçilerinin sosyal politikası aynen uygulanmaktadır.

Cunta toplu sözleşme ve grevleri yasaklar, adaletili görünmek için işçi çıkarmayı da yasaklamıştı.

Normal haller dışında işçi çıkarmak Cunta'nın kararıyla yasaklandığı halde, patronlar daha Aralık 1980'den itibaren kitabına uydurarak peyderpey işçi tasfiyesine girişmişlerdir. Örneğin, 20 Mayıs tarihli Cumhuriyet Gazetesi'nde "Bazı işyerlerinde sıkıyönetim yasaklarına aykırı uygulamalar yapıldığı, son olarak Eti Tuğla, Aktaş Gıda Sanayii, Hamdi Tuncer Bisiklet Fabrikası, Arıkol Ambalaj Sanayii'nin, Reno-Mais ve Akın Tekstil işyerlerinin ya da ücret düşüklüğü yaptıkları bildirilmektedir.

Şimdi patronlar, işçi çıkarma yasasının kaldırılması için yoğun bir baskıya giriştiler. Cumhuriyet'te Şükran Ketenci'nin yazdığına göre, ilk aşamada beyaz sektör denilen dayanıklı tüketim malları sektöründe çalışan işçilerin yüzde 25'i tasfiye edilecektir. Türkiye çapında bütün sanayilerde çıkartılacak işçi sayısının ise yüzde 10-15'e ulaşması bekleniyor.

Tam işsiz sayısının esasen 3 milyon'u aşacağı bir ortamda böyle kitlesel tasfiyelerin sosyal patlamalara yolaçabileceği düşünüldüğünden, bunun yerine çalışma saatlerinin azaltılması, yani işçilerin alacakları ücretin daha da düşürülmesi üzerinde de çalışılmaktadır.

9 üyeden oluşan Yüksek Hakem Kurulu, kazanılmış işçi haklarını, arka arkaya sonuca bağladığı sözüm ona toplu sözleşmelerle ayaklar altına almaktadır. 2 patron ve 2 Türk-İş temsilcisinin de yer aldıkları kurulda beş kişi ile mutlak çoğunluğu oluşturan devlet temsilcileri, tüm kararları cunta'nın istediği doğrultuda çıkarmaktadır. Böylece Türk-İş temsilcileri, işçi sınıfının çıkarlarını aleyhine işlemekte olan bir mekanizma da göstermelik olarak bulunarak işçi kitlesine ihanet etmektedirler.

Ücret zamları ise, tam anlamıyla patronun kesesine hizmet edecek şekilde ayarlanmaktadır.

1979'da süresi dolan toplu sözleşmeler için ilk yıl yüzde 80, ikinci yıl yüzde 50 zam verilmiş, 1980'de süresi dolanlar için ilk yıl yüzde 70, ikinci yıl, yani 1981'de yüzde 10 artı 3 Bin TL'dir.

1980'de yüzde 100'ü aşan ve 1981'de yüzde 40'a ulaşan enflasyon hızı karşısında bu zamlarla işçinin ailesini geçindirmesi mümkün değildir.

Yüksek Hakem Kurulu, bu ücret artışlarını bile, işçinin bağlı bulunduğu sendikaya göre farklı uygulamaktadır. Nitekim, metal iş kolunda DISK/Maden-İş'e üye işçiyse 26.726 TL aylık ücret verilirken, Türk Metal-İş'in aynı durumdaki üyesi-ne 31.195 TL aylık bağlanmaktadır. Tekstil işkolunda da DISK'e ve Türk-İş'e bağlı işçilerin günlük ücretleri arasında ikincinden yana 100 liralık bir fark bulunmaktadır.

Yüksek Hakem Kurulu'nun kapalı kapılar ardında bağladığı toplu sözleşmelerin ayrıntılarından da işçi haberdar edilmemektedir. Cumhuriyet Gazetesi'nde Şükran Ketenci'nin açıkladığına göre, "İşveren genellikle toplu sözleşme metnini birkaç günlüğüne duvara asıyor. İşçilerin sayfalar dolusu metne şöyle bir göz atmalarına izin veriliyor, bazılarında bu dahi yapılmıyor." Buna karşılık, işçi, işverenin bastırıp imza karşılığı kendisine zorla verdiği bir kitapçıkta yer alan içyönetmeliğe göre tam bir kısla disiplini içinde hareket etmek zorunda bırakılıyor. Toplu Sözleşmelerle "sağlandı" ileri sürülen sözüme hakları dahi araması mümkün değil. Çünkü önce sendikası kapatılmış durumda; kendisi neyin ne olduğunu soracak olsa, "görevi olmadığı halde gelişmesi veya oturulması yasak olan yerlere gitmek" ihtar cezasını, tekrarı ise işten kovulmayı getirdiği için, bu da mümkün olamıyor.

31 Temmuz 1981 tarihine kadar Yüksek Hakem Kurulu 381 bin işçi'yi kapsayan toplu sözleşme yapmış olup, 920 bin işçi hâlâ sözleşme yapılmasını beklemektedir. Üstelik, imzalanmış olan toplu sözleşmelerde, enflasyon hızının çok gerisinde ücretler tesbit edildiği gibi, Yol İş'e bağlı işçiler, zam almak yerine bir de borçlu çıkartılmışlardır.

İşçinin kadem tazminatı haklarına da bir dizi sınır-lama getirilmiştir. Bu sınırlamanın en önemlisi, işçinin kendiliğinden işyerinden ayrıldığı takdirde, toplu iş sözleşmesinde hüküm dahi olsa, kadem tazminatı alamamasıdır. İşine

Les généraux d'Ankara veulent abattre cet homme

Abdellah Basturk, président de la DISK, est actuellement menacé de mort avec 51 de ses camarades, au cours d'une parodie de procès qui se déroule à huis clos à Istanbul. On voit ci-dessus (notre photo) le président de la Confédération syndicale progressiste turque lors de son arrestation il y a quelques mois après le coup d'Etat militaire. Vendredi, déjà, le tribunal d'Etat de siège d'Istanbul, a condamné ce militant et six de ses camarades à six mois de prison pour « avoir incité les travailleurs à une grève illégale... ». Lorsqu'on sait que ce fait remonte au mois de mars 1978, plus d'un an avant le coup d'Etat, on imagine quel danger courrent actuellement ces « inculpés » des généraux fascistes turcs.

52 idam talebine karşı dünyada geniş tepkiler

Cunta'nın askeri savcılara emir vererek DISK'in 52 yöneticisi hakkında idam talep ettirmesi dünya kamuoyunda şiddetli tepkilere yol açtı. İCFTU, CMT, FSM ve CES gibi uluslararası sendikal merkezler protesto bildirileri yayınladılar. Avrupa hükümetlerinin Türkiye'deki duruma yeniden dikkatlerini çektiler. Bu arada Fransız Komünist Partisi'nin organı 1'Humanité Gazetesi Cunta şefleri hakkında "faşist Türk generalleri" ifadesini kullanarak idam taleplerini yukarıdaki şekilde yansıttı

son verilen işçilerin de a-labilecekleri kadem tazminatına, "günlük asgari ücretin bir aylık toplamının 7,5 katının çalışılan yıl sayısı ile çarpım"na eşit bir tavan konulmuştur.

İşçilerin emeklilik hakları da tırpanlanmış bulunuyor. Nitekim Sosyal Sigortalar mevzuatındaki değişiklik karşısında, Tercüman Gazetesi'nin patron sözcüsü yazarı Nazlı Ilıcak bile isyan ederek şu açıklamaları yaptı:

"2422 sayılı kanun, emekliliğe esas teşkil eden oranı yüzde 70'ten yüzde 60'a indirmiştir. Üstelik erkekler için 55 yaşından, kadınlar için 50 yaşından eksik her yıl için 260 oranından bir puan çıkarılmaktadır. Yani 55 yerine 50 yaşında emekli olan erkek, mağasının yüzde 60'ını değil, yüzde 55'ini almaktadır.

"Diğeri, 18 yaşından evvel iş hayatına başlayanların çalıştıkları yılların 24 yıla dahil edilmemesidir. (Sadece ödedikleri prim hesaba katılmaktadır). Böylece 25 yılını doldurmuş emekliliğe hak kazandığını zanneden bir kimsede, birden bire bir kaç yıl daha çalışmak mecburiyetinde kalmaktadır.

"Emekli aylığına esas tutulan ücret son 5 yılın en yüksek üç yılının ortalaması iken, son 5 yıllık ücretinin ortalaması olmuş, böylece işçi kayba uğramıştır".

Sık sık çalışma hayatına müdahale eden Genelkurmay Başkanlığı, yaptığı bir açıklamaya ile, işçilerin, ulusal bayram ve tatil günleri dışında tatil yapamamış olduklarını bildirmiştir. Öte yandan Maliye Bakanlığı'nca hazırlanan "Genel Mali Yönetim Yasa Tasarısı" kanunlaşığı takdirde, hükümet istediği zaman ücret artışlarını 6 ay süreyle dondurabilecektir.

Evet, geçen bir yıllık süre içinde siyasal terörde ölenlerin sayısı azalmıştır. Ama, bunun diyeti olarak uygulanan yasaklamalar ve sınırlamalarla, her türlü mücadele araçlarından yoksun bırakılarak, milyonlarca emekçi patronun yoğunlaşan sömürsü altında sefalette itilmektedir.

Bununla da kalmamakta, bizzat "Devlet", sendika liderlerini sokaklarda kurşunlamakta, sehpalarda canını almağa hazırlanmaktadır.

Bir yıllık deney dahi, işçi sınıfının siyasal ve sendikal örgütlü mücadelesinin gerekliliğini, bunun yeni koşullarda yeni biçimlerle sürdürülmesinin zorunluluğunu göstermektedir.

İşçi sınıfına vurulan bu prangayı, yine işçi sınıfının kendi örgütlü gücü kıracaktır.

KENAN BUDAK'I KATLETTİ

• Kenan Budak (solda), 1 Mayıs 1979 Direnişi sırasında DISK yönetiminin tamamen tutuklanması üzerine, Selahattin Uyar (ortada) ve Mehmet Mihlacı (sağda) ile DISK yürütme sorumluluğunu fiilen üstlenmişti.

ANTI-FAŞİST MÜCADELE DERSLERİ

GEORGI DIMITROV

YERYOZONUN EN ESKİ MARKSİST PARTİLERİNDEN BİRİ OLAN BULGAR KOMÜNİST PARTİSİ BU YIL KURULUSUNUN 90. YILDONMONMO KUTLAMAKTADIR. YAŞADIĞI DÖNEMDE BALKANLAR'IN EN BOYOK MARKSİST DOŞONORD OLAN DİMİTER BLAGOEV VE YOLDAŞLARI TARAFINDAN 1891'DE SOSYAL-DEMOKRAT PARTİ OLARAK KURULAN BKP, 90 YILLIK YAŞAMININ BOYOK KISMİNİ FAŞİST DİKTAYA KARŞI MÜCADELE İÇİNDE VE AĞIR YERALTI KOŞULLARINDA GEÇİRMİŞTİR. 1919 YILINDA LENİNİST İLKELERİ BENİMSEYEN BKP, DİMİTROV, KOLAROV, KABAĞÇİYEF'LERİN ÖNDERLİĞİNDE BOLŞEVİKLEŞME SÖRECİNİ GELİŞTİRMİŞ, BULGAR HALKININ FAŞİZME VE NAZİ İŞGALİNE KARŞI MÜCADELESİNDE BAŞI ÇEKEREK 9 EYLÜL 1944 GENEL HALK AYAKLANMASININ ZAFERE ULAŞMASINDA EN BOYOK ROLÜ OYNAMIŞTIR. BKP'NİN ÖNDERLİĞİNDE BULGARİSTAN BÜGÜN YERYOZONUN EN GELİŞMİŞ ÖLKELERİNDEN BİRİ HALİNE GELMİŞTİR. PARTİ'NİN 90. YIL DÖNÜMÜ DOLAYISIYLA, BOYAN GRİGOROV'UN YAZDIĞI "BULGAR KOMÜNİST PARTİSİ'NİN BOLŞEVİKLEŞMESİ" ADLI BROŞÖRDEN ANTI-FAŞİST MÜCADELEYE İLİŞKİN BÖLÜMLERİ AŞAĞIYA ALIYORUZ. BU BÖLÜMLER, BULGARİSTAN'DA LEGAL ÖRGÜTLENME OLANAKLARININ BULUNDUĞU DÖNEMLERDE DAHI FAŞİST DİKTANIN VARLIĞININ TARTIŞMA KONUSU YAPILMADIĞINI, BU DOĞRU TESBİTLE, PARTİ'NİN, TOM ANTI-FAŞİST HALK GÖÇLERİNİ, TEK BİR ANTI-FAŞİSTİ DAHI DİSLAMAKSIZIN HALK CEPHESİ'NDE BİRLEŞTİRMEK İÇİN ÇALIŞTIĞINI GÖSTERMEKTEDİR

Burjuvazi, 1923-25 yıllarında şiddetlenen sınıf kavgasından geçici bir zaferle çıkmıştı. Derhal tüm devrimci hareketi kanla boğma operasyonuna girişti.

Parti kadroları içinde bu terörün darbisini yemeyenler çok azdı. Buna rağmen, ayakta kalabilen kadrolar derhal yeraltı Parti merkezini oluşturdular. Parti, bu tarihten itibaren kesin zaferin kazanıldığı 1944 yılına kadar yirmi yıl süreyle gizlilik koşullarında çalıştı.

Ancak, illegal çalışmayı yürütürken legal alanı boş bırakmamayı öngören leninist ilkeye de sadık kalındı. Parti'nin kitleler içinde devrimci çalışmasının yasal uzantısı olan birçok sınıf örgütü kuruldu. Herseyden önce, bağımsız sınıf sendikaları oluşturuldu. 1927'de, illegal Komünist Partisi'nin legale yansması olan İşçi Partisi kuruldu. Böylece, sendikaların, kooperatiflerin, Parlamento grubunun, legal gazetelerin v.s. yanısıra, proletaryanın legal siyasal örgütü yaratılmış oldu.

İşçi Partisi, özünde, Bulgar proletaryasının anti-faşist, marksist sınıf partisi olarak kuruldu. İşçi Partisi, uluslararası işçi hareketiyle sınıfsal dayanışmasını her zaman dile getirmekten geri kalmadı.

Illegal Komsomol da emekçi gençlik kitleleriyle bağlarını güçlendirerek onu faşist diktatörlüğe karşı mücadeleye çekiyor ve 1928'de legal devrimci gençlik örgütü olan İşçi Gençlik Birliği'ni kuruyordu.

BKP, marksizm-leninizmi yaratıcı bir şekilde uygulayarak legal ve illegal mücadeleyi birbirine bağlıyordu. Parti'nin yönlendirmesi altında kitleleri mücadeleye kazanmak için, grevleri yürütecek, faşist teröre karşı kampanyalar açacak, siyasal mahkum ve tutuklular için af kampanyası örgütleyecek, işsiz, evsiz barksız insanların çıkarlarını savunacak inisiyatif komiteleri oluşturuyordu. Komünist Partisi, faşizme karşı saldırının en etkin örgütlenme biçimi olarak EMEK BLOKU yaratılmasını görüyor ve bu uğurda mücadele veriyordu.

Burjuvazinin yaymaya çalıştığı milliyetçiliğe ve sosyalizme karşı Parti proleter enternasyonalizmi bayrağını yükseltiyordu.

İşçi hareketinin yeniden şahlanmasından ve kendini her alanda hissettirmesinden telaşa kapılan faşist hükümet, 1928'in ikinci yarısında terörü yeniden şiddetlendirdi. Devrimci harekete yeni bir darbe indirdi. Parti'nin tüm merkez komitesi üyeleri tutuklandı. Bundan yararlanarak Parti içindeki küçük burjuva, sekte elemanlar Parti yönetimini 1929'da geçici olarak ele geçirdiler ve Parti safılarını kendi tutumları doğrultusunda yönlendirmeye başladılar.

Sol sekte yaratıcı marksizmden uzak oldukları için dogmatik bir tutum içindeler. Bu yüzden Parti'nin bolşevikleştirilmesine ciddi engel teşkil ediyorlardı. En önemli eksiklikleri, gerçeklere dogmatik bir şekilde bakmalarıydı. Verili bir andaki sınıf güçleri dengesinin somut çözümlemesini yapamadıkları için, başka komünist partilerinin strateji ve taktiklerinden bazılarını Bulgaristan'ın özgül koşullarını dikkate almaksızın uygulamaya kalkışıyorlardı. Sol sekte, proletaryaya ve emekçi kitleler içinde ısrarlı çalışma ve onları gelecekteki keskin devrimci sınıf savaşına hazırlama yerine parlak sözler ve "Dört koldan açık ve genel saldırı", "Sokakları zaptedelim", "Topraklara elkoyalım" gibi küçük burjuva isyancılığın kaynaklanan sloganlar atmakla yetiniyorlardı. İşçi Partisi'ni ve diğer kitle örgütlerini yönlendirmek yerine, sol sekte onlara kabaca komuta etmeye kalkışıyorlardı. Attıkları sloganlar Parti'yi kitlelerden yalıtıyor ve faşist hükümetin işçi hareketine ağır darbeler indirmesi için olanak yaratıyor.

Sol sekte, Parti'nin sol-kanat sosyalist geçmişini yanlış değerlendirdiler. Çiftçi Birliği'ne ve Sosyal Demokrat Parti'ye karşı yanlış bir tutum takınarak onları faşist örgütler ve ülkedeki burjuva diktatörlüğünün sosyal destekçisi olarak sayıyorlardı. Sekteler, Birleşik Cephe'nin oluşturulmasında da yanlış bir taktik siyaset izleyerek birliği sadece tabanda kurmaya çalışıyor, kitlesele örgütlerin liderlerini hiçe sayıyor, hatta karşıya alıyorlardı. Sekter Parti yöneticilerine göre, küçük burjuva partileriyle birleşik eylem, oportünist bir koalisyonun başka bir şey olamazdı. Kapitalizme ve gericiğe karşı mücadelede demokratik görevleri küçümsüyor, Bulgaristan'da sovyet yönetimi biçiminde bir proletaryaya diktatörlüğü kurmak için harekete geçmenin zamanı geldiğine inanıyorlardı.

Başta Georgi Dimitrov ve Vasıl Kolarov olmak üzere Parti'nin sağlıklı güçleri, BKP'yi bu sekte ile ilişkilerinden kurtarmak üzere ilkeli ve kararlı bir mücadele yürüttüler.

1933'te Leipzig'de faşist mahkeme önüne çıkarıldığında, Dimitrov, komünist dürüstlük ve moral, ideolojik tutarlılıkla, leninist açıklık ve dirençle donanmış olarak, Reichstag'ı kundaklama iddiasının sahteliğini ortaya koydu. Dimitrov'un bolşevikçe davranışı, BKP safılarındaki sol sektelere de ağır bir darbe oldu ve Parti'nin yeniden leninizme silahlanmasının yolunu açtı.

25 Temmuz - 20 Ağustos 1935 tarihleri arasında Moskova'da toplanan Komünist Enternasyonal'in 7. Kongresi, BKP de dahil tüm

komünist partilerinin gerçek bolşevik partiler haline dönüşmesinde önemli rol oynadı.

7. Kongre'nin kararları ve G. Dimitrov'un raporu illegal olarak basılıp Bulgaristan'da 5 bin adet dağıtıldı, ve BKP'deki sekteleşmenin altedilmesinde önemli rol oynadı. Ayrıca, Dimitrov'un Komintern'in genel sekreterliğine seçilmesi BKP içinde büyük coşkuya yol açtı.

1936'da Sofya'da yapılan BKP Merkez Komitesi 6. Plenumu'nda, Parti'nin leninist yola yönelmesi için kararlar alındı. İlk olarak Parti örgütleri ve komiteleri güçlendirildi. Parti'nin üye sayısı artırılarak kadroların sosyal yapısı geliştirildi. Parti eğitimine büyük önem verildi. Özellikle birleşik cephe, faşist askeri diktatörlük, savaş tehlikesine karşı mücadele, sendikal çalışma, kırsal bölgelerde ve kitleler içinde çalışma, kadro politikası, gelecek devrimin karakteri ve sürükleyici güçleri üzerine yoğun eğitime girildi. Faşist dikta altında dahi Parti'nin legal yayınlanan 19 çeşitli gazete ve dergisi, yayınevleri vardı. Komünistler kitap kulüpleri, kooperatifler, spor faaliyetleri ve çeşitli derneklerde aktif yer aldılar. Bunların yönetiminin en azından anti-faşist unsurların eline geçmesini sağladılar.

1936 sonbaharında halk cephesinin yukarıdan da oluşturulması konusunda önemli bir başarı sağlandı. Tabandan gelişen cephe hareketinin baskısıyla, İşçi Partisi ile beş partiden oluşmuş Muhalefet Bloku arasında bir anlaşma sağlandı. Daha sonra başka örgütler de bu anlaşmaya katıldılar ve böylece 1937 Ocak'ında Bulgaristan'da Halk Cephesi bir gerçek haline dönüşmüş oldu. 1936'da faşist olmayan gençlik örgütlerinin katılımıyla Halk Gençliği Cephesi oluşturuldu.

19 Mayıs 1934'de yeni bir askeri faşist darbeyle legal İşçi Partisi de yasaklanmış, böylece işçi sınıfının illegalde çalışan iki partisi olmuştur. Bu durum dört yıl sürdü. 1938'de BKP Merkez Komitesi, İşçi Partisi'nin, daha çok üyeye sahip olması ve kovuşturularda daha az kayıp vermesi nedeniyle ülkede komünist hareketin tek temsilcisi olarak kabul edilmesini kararlaştırdı. Bu kararla, BKP üyeleri İşçi Partisi saflarına katıldılar.

Bulgaristan halkının kesin zaferini sağlayan 9 Eylül 1944 genel ayaklanmasına kadar faşist diktatörlüğe ve İkinci Dünya Savaşı yıllarında Nazi işgaline karşı sürdürdüğü zorlu mücadele içinde Bulgaristan İşçi Partisi gerçek bir leninist, bolşevik parti niteliği kazandı. Zaferden sonra Parti'nin adı Bulgar Komünist Partisi olarak değiştirildi.